

I

(Meddelanden)

RÅDET

EUROPEISKA RÅDETS RESOLUTION

om stabilitets- och tillväxtpakten

Amsterdam den 17 juni 1997

(97/C 236/01)

- I. Vid mötet i Madrid i december 1995 bekräftade Europeiska rådet den avgörande betydelsen av att säkerställa budgetdisciplin under den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU). Sex månader senare gav Europeiska rådet i Florens åter uttryck för denna åsikt och i Dublin i december 1996 nåddes enighet om huvuddragen i stabilitets- och tillväxtpakten. Under den tredje etappen av EMU skall medlemsstaterna undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser; detta är en otvetydig skyldighet enligt fördraget ⁽¹⁾. Europeiska rådet betonar betydelsen av att säkra sunda offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och en stark varaktig tillväxt som främjar skapandet av sysselsättning. Det är även nödvändigt att säkerställa att den nationella budgetpolitiken stöder en stabilitetsinriktad monetär politik. Genom att hålla fast vid målet med sunda offentliga finanser som är nära balans eller i överskott, kommer alla medlemsstater att få möjlighet att hantera normala konjunktursvängningar samtidigt som underskottet i den offentliga sektorns finanser hålls inom referensvärdet 3% av BNP.
- II. Vid mötet i Dublin i december 1996 begärde Europeiska rådet förberedandet av en stabilitets- och tillväxtpakt i enlighet med fördragets principer och förfaranden. Denna stabilitets- och tillväxtpakt ändrar inte på något sätt kraven för deltagande i den tredje etappen av EMU, vare sig i den första gruppen eller vid något senare tillfälle. Medlemsstaterna förblir ansvariga för sin nationella budgetpolitik om inte annat följer av bestämmelserna i fördraget; de kommer att vidta de åtgärder som krävs för att ta sitt ansvar enligt dessa bestämmelser.
- III. Stabilitets- och tillväxtpakten som föreskriver både förebyggande och avskräckande åtgärder består av denna resolution och två rådsförordningar, varav den ena avser förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, och den andra avser påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott.
- IV. Europeiska rådet uppmanar högtidligen alla parter, nämligen medlemsstaterna, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission, att strikt och punktligt tillämpa fördraget samt stabilitets- och tillväxtpakten. Denna resolution ger fast politisk vägledning åt de parter som kommer att genomföra stabilitets- och tillväxtpakten. Därför har Europeiska rådet enats om följande riktlinjer:

MEDLEMSSTATERNA

1. åtar sig att respektera det medelfristiga budgetmålet med offentliga finanser som är nära balans eller i överskott som anges i deras stabilitets- eller konvergensprogram och att vidta de korrigerande åtgärder som avser de offentliga finanserna som de anser vara nödvändiga för att

⁽¹⁾ Enligt artikel 5 i protokoll nr 11 skall denna skyldighet inte tillämpas på Förenade kungariket annat än om landet går över till den tredje etappen; skyldigheten enligt artikel 109e.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om att sträva efter att undvika alltför stora underskott skall fortsätta att tillämpas på Förenade kungariket.

- uppnå målen i deras stabilitets- eller konvergensprogram så snart de får information som pekar på betydande faktiska eller förväntade avvikelser från dessa mål,
2. uppmanas att på eget initiativ offentliggöra de rekommendationer som rådet lämnar dem enligt artikel 103.4,
 3. åtar sig att vidta de korrigerande åtgärder som avser de offentliga finanserna som de anser vara nödvändiga för att uppnå målen i deras stabilitets- eller konvergensprogram så snart de får en tidig varning genom en rekommendation från rådet enligt artikel 103.4,
 4. kommer att utan dröjsmål påbörja de korrigerande anpassningar av de offentliga finanserna som de anser vara nödvändiga när de får information som pekar på att det finns risk för alltför stora underskott,
 5. kommer att korrigera alltför stora underskott så snart som möjligt efter att de har uppkommit; en sådan korrigering bör slutföras senast under det år som följer på det år då det alltför stora underskottet fastställs, om inte särskilda omständigheter föreligger,
 6. uppmanas att på eget initiativ offentliggöra rekommendationer som har givits i enlighet med artikel 104c.7,
 7. åtar sig att inte återropa artikel 2.3 i rådets förordning om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott om de inte befinner sig i en allvarlig lågkonjunktur; för att bedöma om konjunkturedgången är allvarlig kommer medlemsstaterna som regel att ha ett årligt fall i real BNP om minst 0,75% som referensvärde.

KOMMISSIONEN

1. kommer att utöva sin initiativrätt enligt fördraget på ett sätt som underlättar att stabilitets- och tillväxtpakten fungerar strikt, punktligt och effektivt,
2. kommer att utan dröjsmål lägga fram de rapporter, yttranden och rekommendationer som gör det möjligt för rådet att fatta beslut enligt artiklarna 103 och 104c; detta kommer att underlätta att systemet med en tidig varning fungerar effektivt och att förfarandet vid alltför stora underskott inleds snabbt och tillämpas strikt,
3. åtar sig att utarbeta en rapport enligt artikel 104c.3 så snart det föreligger risk för ett alltför stort underskott eller så snart som det förväntade

eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser överstiger referensvärdet 3% av BNP och därigenom utlöser det förfarande som föreskrivs i artikel 104c.3,

4. åtar sig, i de fall kommissionen anser att ett underskott som överstiger 3% av BNP inte är alltför stort och detta yttrande skiljer sig från Ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande att skriftligen förelägga rådet skälen till denna ståndpunkt,
5. åtar sig att på anmodan av rådet enligt artikel 109d som regel lägga fram en rekommendation till ett rådsbeslut om huruvida ett alltför stort underskott föreligger enligt artikel 104c.6.

RÅDET

1. förpliktigas att bestämt och punktligt genomföra de delar av stabilitets- och tillväxtpakten som omfattas av dess behörighet; det skall så snart det är möjligt fatta nödvändiga beslut enligt artiklarna 103 och 104c,
2. uppmanas att betrakta tidsfristerna för tillämpning av förfarandet vid alltför stora underskott som en övre gräns; i synnerhet skall rådet i enlighet med artikel 104c.7 ge rekommendationer om att de alltför stora underskotten skall korrigeras så snart som möjligt efter det att de har uppkommit och inte senare än under det år som följer på det då de fastställdes, om inte särskilda omständigheter föreligger,
3. uppmanas att alltid ålägga sanktioner om en deltagande medlemsstat underlåter att vidta de åtgärder som rådet rekommenderar och som krävs för att få situationen med alltför stora underskott att upphöra,
4. uppmanas att alltid kräva en räntelös deposition varje gång rådet beslutar att ålägga en deltagande medlemsstat sanktioner i enlighet med artikel 104c.11,
5. uppmanas att alltid omvandla en deposition till böter två år efter beslutet om att ålägga sanktioner i enlighet med artikel 104c.11, såvida inte det alltför stora underskottet enligt rådets uppfattning har korrigerats,
6. uppmanas att alltid skriftligen ange de skäl som ligger till grund för ett beslut att inte agera, om rådet vid någon tidpunkt i förfarandet vid alltför stora underskott eller förfarandet för övervakningen av de offentliga finanserna inte har agerat till följd av en rekommendation från kommissionen, och i sådana fall offentliggöra hur varje medlemsstat har röstat.